

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **SBDO so sídlom v Pezinku**, proti žalovanému: **Štátna energetická inšpekcia, Krajský inšpektorát Bratislava**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 263/1400/09 z 29. apríla 2009 o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2009, č. k. 2 S 119/2009-75, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2009, č. k. 2 S 119/2009-75 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie a rozhodnutie.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. októbra 2009, č. k. 2 S 119/2009-75 zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie o žalobe podanej žalobcom 16. júna 2009, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 263/1400/09 z 29. apríla 2009, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 350 € podľa § 65 ods. 8 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. v spojení s § 35 ods. 1 písm. c) zákona č. 657/2004 Z. z. za neplnenie povinností odberateľa tepla.

V odôvodnení uznesenia krajský súd konštatoval, že napriek výzve na odstránenie nedostatkov žaloby – žalobca nebol zastúpený advokátom a ani konajúcemu súdu nepreukázal, že jeho zamestnanec má právnické vzdelanie, tieto nedostatky v stanovenej lehote neodstránil.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, zastávajúc názor, že krajský súd ho mal upozorniť na to, že napriek tomu, že jeho poverený zamestnanec má diplom o vykonaní štátnej

rigoróznejšej skúšky a priznaní titulu „doktor práv“, skratka „JUDr.“, keďže túto ako aj celé štúdium vykonal na Vysokéj škole Zboru národnej bezpečnosti, fakulte VB v Prahe, sa nepovažuje za osobu, ktorá má právnické vzdelanie a preto nemôže v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP vystupovať pred súdom sám, ale musí si zvoliť advokáta.

Zároveň s odvolaním predložil súdu plnomocenstvo na zastupovanie v konaní udelené advokátovi JUDr. M. V. zo 4. januára 2010 a podanie advokáta JUDr. V. z 8. januára 2010, z ktorého vyplýva, že tento „...si osvojil všetky písomné podania klienta, ktoré v spore doteraz urobil.“

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 v spojení s § 246c a § 250ja OSP preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Podľa § 250a OSP žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa § 250d ods. 3 súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 43 ods. 1 sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Podľa ods. 2 ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania.

Ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže podľa § 210a rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že žalobca v čase podania žaloby nebol zastúpený advokátom, ale svojim zamestnancom JUDr. M. P., na základe poverenia zo 16. júna 2009.

Uznesením z 21. júla 2009 č. k. 2S 119/09-56 Krajský súd v Bratislave vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby a doplnenie o správne označenie žalovaného a jeho sídla, označenie napadnutého rozhodnutia, doplnenie dôvodov, v čom žalobca vidí nesprávnosť a nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného a správne znenie konečného návrhu.

Podaním z 8. júna 2009 žalobca označeným spôsobom žalobu doplnil.

Následne výzvou, ktorá nemala formu uznesenia, krajský súd žiadal od žalobcu doloženie plnomocenstva udeleného advokátovi na zastupovanie žalobcu v konaní, resp. dokladu preukazujúceho, že jeho zamestnanec má právnické vzdelanie.

Podaním z 25. augusta 2009 žalobca predložil kópiu diplomu z Vysokej školy Zboru národnej bezpečnosti, fakulty VB v Prahe o vykonaní štátnej rigoróznej skúšky a priznaní titulu „doktor práv“, skratka „JUDr.“ M. P., ktorú krajský súd nepovažoval za dostatočný doklad a preto konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil.

Je pravdou, že z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že pod pojmom „právnické vzdelanie“ treba rozumieť len vysokoškolské vzdelanie získané na právnickej fakulte, nie vzdelanie získané napr. na fakulte Vysokej školy ZNB a tiež že právnické vzdelanie nie je právnickým len preto, že bolo nadobudnuté v študijnom odbore právo (pozri medzi inými aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. októbra 1997, sp. zn. 4 Cdo 113/97). Preto ani vyššie uvedené doklady nemohli byť považované za dostatočné na preukázanie skutočnosti, že žalobca má právnické vzdelanie a môže vystupovať v konaní pred súdom sám podľa § 250a OSP.

Avšak, v danom prípade žalobca k odvolaniu priložil plnomocenstvo udelené advokátovi, ktorý spĺňa podmienku uvedenú v § 250a OSP, ktorý sa navyše stotožnil so všetkými podaniami, ktoré žalobca doposiaľ v danej veci urobil a preto podľa názoru odvolacieho súdu odpadla prekážka, ktorá by bránila ďalšiemu pokračovaniu v konaní.

Preto napriek správne mu postupu krajského súdu, vzhľadom na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu vyhovel a napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie berúc v úvahu aj tú skutočnosť, že prílišný formalizmus by mohol mať v danom prípade za následok porušenie základného práva žalobcu na prejednanie jeho veci nezávislým a nestranným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 6. júla 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová